

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.6.2021
COM(2021) 529 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland och Sverige

Rapport utarbetad i enlighet med artikel 126.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland och Sverige

Rapport utarbetad i enlighet med artikel 126.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

1. INLEDNING

Förfarandet vid alltför stora underskott fastställs i artikel 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*fördraget*) och beskrivs närmare i förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott, vilken ingår i stabilitets- och tillväxtpakten.

Den 20 mars 2020 antog kommissionen ett meddelande om aktivering av den allmänna undantagsklausulen¹ i stabilitets- och tillväxtpakten². Klausulen, som fastställs i artiklarna 5.1, 6.3, 9.1 och 10.3 i förordning (EG) nr 1466/97 och artiklarna 3.5 och 5.2 i förordning (EG) nr 1467/97, underlättar samordningen av budgetpolitiken vid en allvarlig konjunkturedgång inom euroområdet eller unionen som helhet. I sitt meddelande förde kommissionen fram sin bedömning att villkoren för aktivering av den allmänna undantagsklausulen var uppfyllda i och med den allvarliga konjunkturedgången till följd av covid-19-pandemin. Den 23 mars 2020 anslöt sig medlemsstaternas finansministrar till kommissionens bedömning.

Den allmänna undantagsklausulen innebär inte att stabilitets- och tillväxtpaktens förfaranden avbryts. Dess aktivering har dock inneburit att medlemsstaterna fått budgetutrymme att hantera den pågående krisen genom att tillåta att de tillfälligt avviker från anpassningsbanan mot sina medelfristiga budgetmål, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt. När det gäller den korrigerande delen kan rådet, på grundval av en rekommendation från kommissionen, besluta att anta en reviderad finanspolitisk strategi. Den allmänna undantagsklausulen ger medlemsstaterna möjlighet att avvika från normalt gällande budgetkrav, samtidigt som kommissionen och rådet kan vidta nödvändiga politiska samordningsåtgärder inom ramen för pakten.

I samband med de landsspecifika rekommendationerna³ inom ramen för den europeiska planeringsterminen rekommenderade rådet den 20 juli 2020 medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att effektivt hantera covid-19-pandemin, upprätthålla ekonomin och stödja den påföljande återhämtningen. Rådet rekommenderade även medlemsstaterna att så snart de ekonomiska förhållandena medger det bedriva en finanspolitik som syftar till att nå

¹ Klausulen, som fastställs i artiklarna 5.1, 6.3, 9.1 och 10.3 i förordning (EG) nr 1466/97 och artiklarna 3.5 och 5.2 i förordning (EG) nr 1467/97, underlättar samordningen av budgetpolitiken vid en allvarlig konjunkturedgång.

² Meddelande från kommissionen till rådet om aktivering av den allmänna undantagsklausulen i stabilitets- och tillväxtpakten, Bryssel, 20.3.2020, COM(2020) 123.

³ Rådets rekommendationer av den 20 juli 2020 (2020/C 282/01 till 2020/C 282/27) (EUT C 282, 26.8.2020, s. 1).

en återhållsam offentligfinansiell ställning på medellång sikt och säkerställa en hållbar skuldsättning, samtidigt som investeringarna ökas. Även i sin rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet gjorde rådet klart att finanspolitiken bör vara fortsatt stödjande i alla medlemsstater i euroområdet under hela 2021⁴.

I den årliga strategin för hållbar tillväxt av den 17 september 2020⁵ uppmanade kommissionen medlemsstaterna att fortsätta att ge riktat och tillfälligt offentligfinansiellt stöd under 2021 i ett läge där den allmänna undantagsklausulen är aktiverad, men samtidigt skydda hållbarheten i de offentliga finanserna på medellång sikt.

Förordning (EU) 2021/241 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens⁶ trädde i kraft den 19 februari 2021. De reformer och investeringar som genomförs med stöd från faciliteten kommer att bidra till den ekonomiska återhämtningen och stärka ekonomins motståndskraft och tillväxtpotential. Faciliteten kommer på kort sikt även hjälpa de offentliga finanserna att återgå till en mer gynnsam ställning och på medellång och lång sikt bidra till att stärka den offentligfinansiella hållbarheten. Den 3 mars 2021 antog kommissionen ett meddelande med ytterligare politisk vägledning för att underlätta samordningen av finanspolitiken och utformningen av medlemsstaternas stabilitets- och konvergensprogram⁷.

I sitt meddelande av den 2 juni 2021 om samordning av den ekonomiska politiken⁸ gör kommissionen klart att stabilitets- och tillväxtpaktens allmänna undantagsklausul kommer att fortsätta att tillämpas under 2022 och förväntas bli avaktiverad från och med 2023. Medlemsstaternas finanspolitik bör under 2022 bli mer differentierad eftersom den ekonomiska aktiviteten kommer att gradvis normaliseras under andra hälften av 2021. Den bör ta hänsyn till hur långt återhämtningen har kommit, till den offentligfinansiella hållbarheten och till behovet av att minska ekonomiska, sociala och geografiska skillnader. I takt med att återhämtningen får fäste bör finanspolitiken prioritera högre offentliga och privata investeringar och stödja omställningen till en grön och digital ekonomi.

Enligt uppgifter som validerades av Eurostat den 22 april 2021⁹ överskred det offentliga underskottet 2020 fördragets referensvärde på 3 % av BNP i 25 medlemsstater: **Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland och Sverige**¹⁰.

⁴ Slutligt antagande av rådet när Europeiska rådet gett sitt godkännande. Den text som Eurogruppen enades om den 16 december 2020 är tillgänglig på: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14356-2020-INIT/sv/pdf>

⁵ Kommissionens meddelande *Årlig strategi för hållbar tillväxt 2021*, Bryssel, 17.9.2020, COM(2020) 575.

⁶ EUT L 57, 18.2.2021, s. 17.

⁷ Meddelande från kommissionen till rådet *Ett år efter utbrottet av covid-19: finanspolitiska insatser*, Bryssel, 3.3.2021, COM(2021) 105.

⁸ Meddelande från kommissionen – Samordning av den ekonomiska politiken 2021: få bukt med covid-19, stödja återhämtningen och modernisera ekonomin, Bryssel, 2.6.2021, COM (2021) 500.

⁹ Eurostat, *Euroindikatorer 48/2021* av den 22 april 2021.

¹⁰ Även Rumäniens offentliga underskott överskred referensvärdet på 3 % av BNP 2020. Ett förfarande vid alltför stora underskott har inletts avseende denna medlemsstat som därför inte omfattas av denna rapport. Den 26 maj 2021 rekommenderade kommissionen rådet att enligt artikel 126.7 i fördraget anta en rekommendation avseende Rumänien i syfte att få situationen med ett alltför stort underskott att upphöra.

Enligt kommissionens vårprognos 2021¹¹ (nedan kallad *kommissionens prognos*) kommer de offentliga underskotten dessutom ligga över referensvärdet även 2021 i alla dessa medlemsstater, med undantag för **Luxemburg**. De observerade underskotten för 2020 förefaller vid första anblicken visa att dessa medlemsstater har alltför stora underskott enligt definitionen i artikel 126 i fördraget. Alla faktorer av betydelse ska i lämpliga fall beaktas av kommissionen.

Enligt uppgifter som validerats av Eurostat låg **Danmarks** offentliga underskott under 3 % av BNP 2020 och enligt kommissionens prognos kommer det ligga kvar under referensvärdet. I det danska konvergensprogrammet 2021 förväntas **Danmarks** offentliga underskott däremot uppgå till 3,3 % av BNP 2021 och därmed överstiga fördragets referensvärde. Det planerade underskottet för 2021 förefaller vid första anblicken visa att Danmark har ett alltför stort underskott så som det definieras i artikel 126 i fördraget. Alla faktorer av betydelse ska i lämpliga fall beaktas av kommissionen.

I **Belgien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Ungern, Österrike, Portugal, Slovenien, Slovakien** och **Finland** låg den offentliga bruttoskulden i slutet av 2020 över referensvärdet på 60 % av BNP. Uppgifter för 2020 tyder dessutom på att **Belgien, Grekland, Kroatien, Italien, Cypern, Ungern, Österrike, Portugal** och **Slovenien** inte respekterade riktmärket för skuldminskning och – i **Spaniens** och **Frankrikes** fall – inte heller övergångsregeln för skuldkriteriet¹². **Tyskland, Slovakien** och **Finland** överskred fördragets referensvärde på 60 % av BNP 2020 efter att ha haft en skuldkvot under 60 % av BNP 2019. Den observerade offentliga skulden 2020 förefaller vid första anblicken visa att det i dessa 14 medlemsstater föreligger ett alltför stort underskott så som det definieras i artikel 126 i fördraget. Alla faktorer av betydelse ska beaktas av kommissionen.

Kommissionen har mot bakgrund av ovanstående utarbetat denna rapport i enlighet med artikel 126.3 i fördraget för att analysera medlemsstaternas uppfyllande av fördragets underskotts- och skuldkriterier. Rapporten tar hänsyn till alla faktorer som är av betydelse, däribland den allvarliga konjunktturnedgång som orsakats av covid-19-pandemin, samt även rådets rekommendationer av den 20 juli 2020.

¹¹ Om inget annat anges kommer siffrorna i denna rapport från kommissionens vårprognos 2021.

¹² Tillämpligt under övergångsperioden på tre år efter korrigeringen av det alltför stora underskottet för förfaranden vid alltför stora underskott som pågick i november 2011.

Tabell 1: Medlemsstaternas läge i förhållande till fördragets referensvärden för underskott och skuldsättning

	Faktiskt underskott under 3 % av BNP 2020	Underskott under 3 % av BNP 2021 enligt prognos och program	Skuldkvot under 60 % av BNP 2020
Belgien	x	x	x
Bulgarien	x	x	✓
Tjeckien	x	x	✓
Danmark	✓	x	✓
Tyskland	x	x	x
Estland	x	x	✓
Irland	x	x	✓
Grekland	x	x	x
Spanien	x	x	x
Frankrike	x	x	x
Kroatien	x	x	x
Italien	x	x	x
Cypern	x	x	x
Lettland	x	x	✓
Litauen	x	x	✓
Luxemburg	x	✓	✓
Ungern	x	x	x
Malta	x	x	✓
Nederländerna	x	x	✓
Österrike	x	x	x
Polen	x	x	✓
Portugal	x	x	x
Slovenien	x	x	x
Slovakien	x	x	x
Finland	x	x	x
Sverige	x	x	✓

Källa: Kommissionens vårprognos 2021 och stabilitets- och konvergensprogrammen 2021

2. UNDERSKOTTSKRITERIET

Fördragets referensvärde för underskottet anses i fråga om alla medlemsstater ha överskridits *undantagsvis* år 2020 eftersom det berodde på en allvarlig konjunkturnedgång i EU som helhet. BNP i fasta priser sjönk under 2020 i alla EU-länder utom Irland. För EU som helhet uppgick nedgången i den ekonomiska aktiviteten till 6,1 % (6,6 % för euroområdet). De växande underskotten berodde på budgetkostnaderna för de åtgärder som medlemsstaterna vidtog för att hantera covid-19-pandemin samt på effekten av automatiska stabilisatorer. På grundval av de senaste uppgifter som validerats av Eurostat uppskattas det offentligfinansiella stödet till EU som helhet under 2020 – inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer, mätt genom förändringen i primärsaldot – ha uppgått till 6,6 % av BNP (6,8 % för euroområdet).

Enligt uppgifter som validerats av Eurostat låg det offentliga underskottet 2020 *över* och *intena* fördragets referensvärde på 3 % av BNP i 23 medlemsstater (tabell 2): **Belgien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien,**

Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien och Finland. I **Bulgarien** och **Sverige** låg det offentliga underskottet *över* men *nära* 3 % av BNP.

Enligt kommissionens prognos förväntas **Danmarks** offentliga underskott ligga på 2,1 % av BNP 2021. Enligt det danska konvergensprogrammet 2021 förväntas **Danmarks** offentliga underskott däremot uppgå till 3,3 % av BNP 2021, vilket är *över* men *nära* 3 % av BNP¹³.

Underskott över fördragets referensvärde förväntas vara *övergående* i fråga om **Bulgarien, Danmark, Tyskland, Irland, Cypern, Lettland, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Polen, Finland** och **Sverige** och de förväntas enligt kommissionens prognos sjunka till under 3 % av BNP 2022 (i Luxemburgs fall redan 2021). Prognoserna omgärdas av exceptionellt stor osäkerhet.

Analysen tyder sammanfattningsvis på att underskottskriteriet, så som det definieras i fördraget och förordning (EG) nr 1467/97, uppfylls av **Bulgarien, Danmark** och **Sverige**, medan det, innan faktorer av betydelse har beaktats, inte uppfylls av följande 23 medlemsstater: **Belgien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien och Finland.**

¹³ Skillnaden mellan det offentliga underskott som planeras i Danmarks stabilitetsprogram (-3,3 % av BNP) och det som förväntas i kommissionens vårprognos 2021 (-2,1 % av BNP) beror främst på att kommissionen räknar med bättre makroekonomiska utsikter med framför allt en starkare inhemsk efterfrågan som kommer att leda till högre skatteintäkter, samt på mer optimistiska antaganden om pensionsavkastningsskatten (som ligger närmare den observerade avkastningen 2019 och 2020).

**Tabell 2: Saldo i de offentliga finanserna
Procent av BNP**

	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Belgien	-0,7	-0,8	-1,9	-9,4	-7,6	-4,9
Bulgarien	1,2	2,0	2,1	-3,4	-3,2	-1,9
Tjeckien	1,5	0,9	0,3	-6,2	-8,5	-5,4
Danmark	1,8	0,7	3,8	-1,1	-2,1	-1,4
Tyskland	1,4	1,8	1,5	-4,2	-7,5	-2,5
Estland	-0,7	-0,6	0,1	-4,9	-5,6	-3,3
Irland	-0,3	0,1	0,5	-5,0	-5,0	-2,9
Grekland	0,6	0,9	1,1	-9,7	-10,0	-3,2
Spanien	-3,0	-2,5	-2,9	-11,0	-7,6	-5,2
Frankrike	-3,0	-2,3	-3,1	-9,2	-8,5	-4,7
Kroatien	0,8	0,2	0,3	-7,4	-4,6	-3,2
Italien	-2,4	-2,2	-1,6	-9,5	-11,7	-5,8
Cypern	1,9	-3,5	1,5	-5,7	-5,1	-2,0
Lettland	-0,8	-0,8	-0,6	-4,5	-7,3	-2,0
Litauen	0,5	0,6	0,5	-7,4	-8,2	-6,0
Luxemburg	1,3	3,0	2,4	-4,1	-0,3	-0,1
Ungern	-2,4	-2,1	-2,1	-8,1	-6,8	-4,5
Malta	3,2	1,9	0,4	-10,1	-11,8	-5,5
Nederländerna	1,3	1,4	1,8	-4,3	-5,0	-1,8
Österrike	-0,8	0,2	0,6	-8,9	-7,6	-3,0
Polen	-1,5	-0,2	-0,7	-7,0	-4,3	-2,3
Portugal	-3,0	-0,3	0,1	-5,7	-4,7	-3,4
Slovenien	-0,1	0,7	0,4	-8,4	-8,5	-4,7
Slovakien	-1,0	-1,0	-1,3	-6,2	-6,5	-4,1
Finland	-0,7	-0,9	-0,9	-5,4	-4,6	-2,1
Sverige	1,4	0,8	0,6	-3,1	-3,3	-0,5

Källa: Kommissionens vårprognos 2021

3. SKULDKRITERIET

Under 2020 ökade den offentliga bruttoskuldskvoten i alla medlemsstater och hamnade i följande 14 medlemsstater över referensvärdet på 60 % av BNP: **Belgien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Ungern, Österrike, Portugal, Slovenien, Slovakien** och **Finland** (tabell 3). Ökningen beror på den betydande nedgången av BNP i löpande priser och på den stora mängd statsobligationer som emitterats för att finansiera exceptionellt stora underskott. **Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Ungern, Österrike, Portugal** och **Slovenien** hade redan 2019 en offentlig bruttoskuld på över 60 % av BNP.

Uppgifterna visar att riktmärket för skuldminskning inte uppfylldes 2020 av **Belgien, Grekland, Kroatien, Italien, Cypern, Ungern, Österrike, Portugal** och **Slovenien** (tabell 4). Riktmärket för skuldminskning beräknas för en treårsperiod som kan vara framåtblickande (t-1 till t+1) eller bakåtblickande (t-3 till t-1) och rensas för konjunktoreffekter. Om skuldskvoten under något av åren understiger 60 % av BNP kan riktmärket inte beräknas på ett meningsfullt sätt. Så är fallet om medlemsstater passerar

referensvärdet, dvs. går från en skuldkvot under till en skuldkvot över 60 % av BNP, vilket har skett i fråga om **Tyskland, Slovakien** och **Finland**. Eftersom **Slovariens** skuldkvot förväntas hamna under fördragets referensvärde 2021 anses detta land uppfylla skuldkriteriet. När det gäller **Tyskland** och **Finland** beräknas skuldkvoten ligga kvar över 60 % av BNP under prognosperioden och de anses därmed inte uppfylla skuldkriteriet. **Spanien** och **Frankrike**, som omfattas av övergångsregeln för skuldkriteriet, gjorde dessutom inte tillräckliga framsteg mot ett uppfyllande av riktmärket för skuldminskning 2020, eftersom förändringen i deras strukturella saldo underskred den minsta linjära strukturella anpassning som krävs (tabell 5).

Analysen tyder alltså på att av de medlemsstater vars offentliga skuldkvoter låg över 60 % av BNP i slutet av 2020 uppfylls skuldkriteriet av **Slovakien**, medan det vid första anblicken, innan faktorer av betydelse har beaktats, inte förefaller uppfyllas av **Belgien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Ungern, Österrike, Portugal, Slovenien** och **Finland**.

**Tabell 3: Offentlig skuld
Procent av BNP**

	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Belgien	102,0	99,8	98,1	114,1	115,3	115,5
Bulgarien	25,3	22,3	20,2	25,0	24,5	24,0
Tjeckien	34,2	32,1	30,3	38,1	44,3	47,1
Danmark	35,9	34,0	33,3	42,2	40,2	38,8
Tyskland	65,1	61,8	59,7	69,8	73,1	72,2
Estland	9,1	8,2	8,4	18,2	21,3	24,0
Irland	67,0	63,0	57,4	59,5	61,4	59,7
Grekland	179,2	186,2	180,5	205,6	208,8	201,5
Spanien	98,6	97,4	95,5	120,0	119,6	116,9
Frankrike	98,3	98,0	97,6	115,7	117,4	116,4
Kroatien	77,6	74,3	72,8	88,7	85,6	82,9
Italien	134,1	134,4	134,6	155,8	159,8	156,6
Cypern	93,5	99,2	94,0	118,2	112,2	106,6
Lettland	39,0	37,1	37,0	43,5	47,3	46,4
Litauen	39,1	33,7	35,9	47,3	51,9	54,1
Luxemburg	22,3	21,0	22,0	24,9	27,0	26,8
Ungern	72,2	69,1	65,5	80,4	78,6	77,1
Malta	48,5	44,8	42,0	54,3	64,7	65,5
Nederländerna	56,9	52,4	48,7	54,5	58,0	56,8
Österrike	78,5	74,0	70,5	83,9	87,2	85,0
Polen	50,6	48,8	45,6	57,5	57,1	55,1
Portugal	126,1	121,5	116,8	133,6	127,2	122,3
Slovenien	74,1	70,3	65,6	80,8	79,0	76,7
Slovakien	51,5	49,6	48,2	60,6	59,5	59,0
Finland	61,2	59,7	59,5	69,2	71,0	70,1
Sverige	40,7	38,9	35,0	39,9	40,8	39,4

Källa: Kommissionens vårprognos 2021

Tabell 4: Avvikelse från riktmärket för skuldminskning¹

	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Belgien	0,0	0,0	0,0	8,0	6,2	2,9
Tyskland	-6,0	-6,1	Skuld < 60 %	e.t. ²	2,0	1,5
Grekland	Övergångsregeln för skuldkriteriet			16,1	7,4	5,6
Kroatien	-3,4	-4,5	-3,0	2,5	0,2	-3,7
Italien	6,3	6,9	7,3	12,2	9,6	4,3
Cypern	Övergångsregeln för skuldkriteriet		-0,8	2,8	-1,6	-2,1
Ungern	-5,3	-3,7	-5,3	3,6	-0,1	-2,5
Österrike	-6,0	-5,8	-6,0	5,4	2,6	-0,2
Portugal	Övergångsregeln för skuldkriteriet			2,6	-0,6	-6,1
Slovenien	Övergångsregeln för skuldkriteriet		-7,2	2,8	0,9	-2,6
Slovakien	Skuld < 60 %			e.t. ²	Skuld < 60 %	
Finland	-0,9	Skuld < 60 %		e.t. ²	0,6	-0,1

Källa: Kommissionens vårprognos 2021

¹ Riktmärket för skuldminskning för medlemsstater med skulder på över 60 % av BNP beräknas för en treårsperiod som kan vara framåtblickande (t-1 till t+1) eller bakåtblickande (t-3 till t-1) och anpassad till cykeln. I tabellen visas skillnaden mellan skuldkvoten och riktmärket för skuldminskning. Om skillnaden är negativ uppfyller den beräknade skuldkvoten riktmärket för skuldminskning. I sådana fall minskade differentialen med avseende på referensvärdet under en treårsperiod (framåt- eller bakåtblickande) med i genomsnitt minst en tjugondel.

² Riktmärket för skuldminskning gäller inte i de fall då en medlemsstats skuld låg under 60 % av BNP 2019 men översteg referensnivån 2020, eftersom varken ett framåt- eller bakåtblickande riktmärke kan beräknas på ett meningsfullt sätt.

Tabell 5: Efterlevnad av övergångsregeln för skuldkriteriet

	Nödvändig minsta linjära strukturella anpassning ³					Förändring i det strukturella saldot				Avvikelse riktmärke skuldminskning
	2017	2018	2019	2020	2021	2018	2019	2020	2021	2021
Underskottsförfarandet ¹	Underskottsförfarandet ¹	0,1	0,7	1,8	Underskottsförfarandet ¹	-0,9	-0,5	-0,7	e.r. ²	
e Underskottsförfarandet ¹		1,0	1,6	3,6	e.r. ²	-0,1	-0,3	-1,3	e.r. ²	7,3

Kommissionens vårprognos 2021

v förfarandet vid alltför stora underskott.

korrigerade sitt alltför stora underskott 2018 och befinner sig fram till 2021 därför fortfarande i en övergångsperiod, dvs. bedömningen görs inte utifrån riktmärket för skuldminskning, utan på grundval av en minsta linjär strukturanpassning. Frankrike korrigerade däremot sitt alltför stora underskott 2017 och ska därför uppfylla riktmärket för skuldminskning från och med 2021.

t under övergångsperioden på tre år efter korrigeringen av det alltför stora underskottet, för förfaranden vid alltför stora underskott som pågick i november 2011. Strukturella anpassningen anger den kvarstående årliga strukturanpassning under övergångsperioden som skulle säkerställa att medlemsstaterna uppnår riktmärket för skuldminskning av de tre åren. Om det strukturella saldots förändring överstiger den nödvändiga minsta linjära strukturanpassningen följer medlemsstaten övergångsregeln för skuldminskning för medlemsstater med skulder på över 60 % av BNP beräknas för en treårsperiod som kan vara framåtblickande (t-1 till t+1) eller bakåtblickande (t-3 till t-1) och anpassad till cykeln. I sådana fall minskar differentialen med avseende på referensvärdet under en treårsperiod (framåt- eller bakåtblickande) med i genomsnitt minst en tjugondel.

4. FAKTORER AV BETYDELSE

I artikel 126.3 i fördraget föreskrivs att kommissionen i sin rapport även ska ”beakta huruvida underskottet i den offentliga sektorn överstiger utgifterna för de offentliga investeringarna samt alla övriga faktorer av betydelse, inbegripet medlemsstatens ekonomiska och budgetmässiga läge på medellång sikt”.

Dessa faktorer beskrivs närmare i artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1467/97, där det fastställs att ”eventuella andra faktorer som enligt den berörda medlemsstaten har betydelse för en samlad bedömning av om underskotts- och skuldkriterierna uppfylls och som medlemsstaten har förelagt rådet och kommissionen” ska beaktas. I artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1467/97 anges framför allt att även skuldställningen på medellång sikt kan betraktas som en faktor av betydelse.

Förutom covid-19-pandemins inverkan på budgetarna beaktas därför även landsspecifika faktorer som är av betydelse. Det handlar bland annat om det ekonomiska läget på medellång sikt, det budgetmässiga läget på medellång sikt (inklusive offentliga investeringar), skuldställningen på medellång sikt och alla andra faktorer av betydelse som medlemsstaterna har fört fram.

När det gäller uppfyllandet av underskottskriteriet fastställs i artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1467/97 att faktorer av betydelse får beaktas under de steg som föregår ett beslut om att det föreligger ett alltför stort underskott på grundval av underskottskriteriet, om den offentliga skuldkvoten inte överstiger referensvärdet på 60 % eller om den visserligen gör det men det dubbla villkoret samtidigt är uppfyllt – dvs. underskottet ligger nära referensvärdet och överskridandet är tillfälligt.

Av de 26 medlemsstater som behandlas i denna rapport och vars underskott låg över fördragets referensvärde på 3 % av BNP 2020, eller förväntas ligga över det 2021, låg skuldkvoten i följande tolv medlemsstater i slutet av 2020 inte över referensvärdet på 60 %: **Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Polen och Sverige** .

I övriga 14 medlemsstater vars underskott låg över fördragets referensvärde på 3 % av BNP – dvs. **Belgien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Ungern, Österrike, Portugal, Slovenien, Slovakien och Finland** – låg skuldkvoten över fördragets referensvärde på 60 % och det dubbla villkor som krävs för att faktorer av betydelse ska beaktas uppfylldes inte. Underskottet låg inte *nära* referensvärdet i dessa medlemsstater eftersom det översteg 3 % av BNP med mellan 1,2 % och 8 % av BNP. Överskridandena av referensvärdet förväntas dessutom inte vara *övergående*, utom i **Tyskland, Cypern, Österrike och Finland**. För dessa 14 medlemsstater kan därför faktorer av betydelse inte beaktas under de steg som föregår ett beslut om förekomst av ett alltför stort underskott på grundval av underskottskriteriet.

När det gäller det faktum att samma 14 medlemsstater inte förefaller uppfylla skuldkriteriet fastställs i artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1467/97 att faktorer av betydelse alltid ska beaktas vid bedömningen av om skuldkriteriet uppfylls, oavsett överskridandets storlek.

I artikel 2.6 i förordning (EG) nr 1467/97 anges dessutom att om rådet konstaterar att ett alltför stort underskott föreligger i en medlemsstat ska de faktorer av betydelse som avses i artikel 126.3 i fördraget beaktas under de följande skedena i förfarandet vid alltför stora underskott.

I denna rapport beskrivs faktorer av betydelse oavsett om de kan beaktas under de steg som föregår ett beslut om förekomst av ett alltför stort underskott på grundval av underskottskriteriet.

4.1 COVID-19-PANDEMINS INVERKAN PÅ BUDGETEN

En faktor som är viktig att ta hänsyn till i den rådande situationen för alla medlemsstater som behandlas i denna rapport är den inverkan som covid-19-pandemin har haft på ekonomier och budgetar och som gör de makroekonomiska utsikterna och budgetutsikterna exceptionellt osäkra. Pandemin och den allvarliga konjunktturnedgång som den har orsakat ledde till att den allmänna undantagsklausulen i stabilitets- och tillväxtpakten aktiverades och till att rådet i sina rekommendationer av den 20 juli 2020 uppmanade samtliga medlemsstater att vidta alla nödvändiga åtgärder för att effektivt hantera covid-19-pandemin, upprätthålla ekonomin och stödja den påföljande återhämtningen.

Utbrottet av covid-19-pandemin har framför allt orsakat en global folkhälsokris utan motstycke som i sin tur har lett till en kraftig konjunktturnedgång som bara delvis har mildrats av effekten av automatiska stabilisatorer. Medlemsstaterna har varit tvungna att hantera den akuta folkhälsokrisen, hjälpa hushåll och företag samt stötta sina ekonomier mer allmänt. De har även infört betydande likviditetsstödande åtgärder och statliga garantier. Likviditetsstödsåtgärderna, framför allt de statliga garantier som har ställts för att främja kreditförsörjningen, påverkar budgetarna först om och när de tas i anspråk.

De kraftfulla politiska insatser som har gjorts av länderna själva och på EU-nivå har mildrat krisens inverkan på Europas ekonomiska och sociala strukturer. Medlemsstaterna vidtog under 2020 krisrelaterade, diskretionära finanspolitiska åtgärder på nära 4 % av BNP, utöver de redan ansevärd automatiska stabilisatorerna, som beräknas till nära 3 % av BNP. Det offentligfinansiella stödet i unionen 2020 (mätt genom den årliga förändringen i det primära saldoto) uppskattas till 6,6 % av BNP (och till 6,8 % av BNP i euroområdet). Det offentligfinansiella stöd och de likviditetsåtgärder som medlemsstaterna har vidtagit beräknas ha dämpat minskningen av den ekonomiska aktiviteten under 2020¹⁴.

Den kraftiga ökningen av offentliga underskott och skulder som beskrivs i avsnitt 2 och 3 berodde på att det var nödvändigt att stötta ekonomin i ett exceptionellt svårt läge i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. Detta beaktas i kommissionens bedömning.

4.2 LANDSSPECIFIKA FAKTORER AV BETYDELSE

I detta avsnitt görs en bedömning av landsspecifika faktorer, t.ex. makroekonomiskt och budgetmässigt läge på medellång sikt (inbegripet offentliga investeringar, tabell 6), skuldställning på medellång sikt och eventuella andra faktorer av betydelse som förts fram av medlemsstaterna i enlighet med artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1467/97.

De landsspecifika avsnitten innehåller grundläggande information om det makroekonomiska läget på medellång sikt, bl.a. om tillväxtbidragen under 2021 från privat konsumtion, offentlig konsumtion, investeringar och nettoexport. För mer utförlig information om den

¹⁴ Kommissionens uppdaterade beräkningar tyder på 4,5 procentenheter baserat på simuleringsanalysen i Pfeiffer, P., Roeger, W. och in 't Veld, J. (2020), *The Covid-19 pandemic in the EU: Macroeconomic transmission and economic policy response*, European Economy – Discussion Paper 127, juli 2020.

makroekonomiska utvecklingen hänvisas till kommissionens vårprognos 2021. Mer information om de budgetåtgärder och den skuldållbarhetsanalys som diskuteras beträffande varje medlemsstat ingår i kommissionens rekommendationer till rådets rekommendationer om 2021 års stabilitets- eller konvergensprogram och deras statistikbilagor. Skuldållbarhetsanalysen har uppdaterats¹⁵, jämfört med *Debt Sustainability Monitor 2020*¹⁶ (offentliggjord i februari 2021), för att ta hänsyn till både kommissionens prognos och de senaste beräkningarna av åldrandekostnaderna i 2021 års åldrandeapport¹⁷.

Det aggregerade offentliga underskottet för EU och euroområdet som helhet förväntas under 2021 öka ytterligare till 7,5 % respektive 8 % av BNP (en ökning med omkring 0,5 respektive 0,75 procentenheter av BNP). Ökningen av underskottet beror främst på antagandet av nya eller utvidgade krisåtgärder för att stötta den ekonomiska aktiviteten i samband med att det blev nödvändigt att införa nya restriktioner under årets första hälft.

Enligt kommissionens prognos kommer det offentliga underskottet minska (i vissa fall endast marginellt) under 2021 i hälften av de 26 medlemsstater som omfattas av denna rapport – närmare bestämt **Belgien, Bulgarien, Irland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Cypern, Luxemburg, Ungern, Österrike, Polen, Portugal och Finland** – till följd av en återhämtning i den ekonomiska aktiviteten och en gradvis utfasning av de tillfälliga krisåtgärderna. Bara **Danmark och Luxemburg** förväntas dock ha underskott som är lägre än 3 % av BNP.

De genomsnittliga budgetunderskotten förväntas under 2022 minska till omkring 3,75 % av BNP i både EU och euroområdet. Både den ekonomiska återhämtningen och avvecklingen av en stor del av det diskretionära politiska stöd som tillhandahölls för att mildra följderna av krisen förväntas bidra till att minska budgetunderskotten 2022.

Trots att skuldkvoten i **Bulgarien, Danmark, Spanien, Kroatien, Cypern, Ungern, Polen, Portugal, Slovenien och Slovakien** förväntas minska 2021 beräknas den aggregerade skuldkvoten öka ytterligare till en ny toppnivå på omkring 95 % i EU och 103 % i euroområdet för att därefter minska något 2022. De flesta medlemsstater förväntas dock fortfarande ha skuldkvoter på över 60 % av BNP 2021.

Efter det att förordningen om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens trädde i kraft den 19 februari 2021 har medlemsstaterna lämnat in, eller planerar att lämna in, sina återhämtnings- och resiliensplaner till kommissionen. Kommissionens prognos beaktar därför effekten av dessa planer i sina budgetprognoser och makroekonomiska prognoser. På stoppdatumet för prognosen (den 30 april 2021) höll dock detaljerna i vissa planer fortfarande på att diskuteras i ett antal medlemsstater. Vid utarbetandet av kommissionens prognoser har följande arbetshypoteser använts:

- Tidsprofil för utgifterna: standardantagandet i prognosen är att hela bidraget utnyttjas linjärt under RRF:s löptid, fr.o.m. andra hälften av 2021 och fram till 2026. Detta

¹⁵ Skuldållbarhetsanalysen tar inte hänsyn till den långsiktiga inverkan på tillväxten av reformer och investeringar som finansieras genom faciliteten för återhämtning och resiliens och som kan minska hållbarhetsriskerna.

¹⁶ *Debt Sustainability Monitor 2020* (februari 2021), *European Economy – Institutional Papers* 143.

¹⁷ *The 2021 Ageing Report: Economic and budgetary projections for the EU Member States (2019–2070)* (maj 2021), *European Economy – Institutional Papers* 148.

resulterar i en utnyttjandegrad på 1/11 av hela RRF-bidraget under 2021 och 2/11 under 2022.

- Utgifternas sammansättning: standardantagandet i prognosen är att de utgifter som ska finansieras genom RRF fördelas mellan fasta bruttoinvesteringar (dvs. offentliga investeringar) och kapitaltransfereringar (som främst skulle användas för att stödja privata investeringar).
- Ovannämnda antaganden gäller endast utnyttjandet av bidrag från RRF.

Standardhypoteserna tillämpas inte på medlemsstater vars (utkast till) återhämtnings- och resiliensplaner innehöll tillräckligt detaljerad och trovärdig information på stoppdatumet för prognosen¹⁸.

**Tabell 6: Offentliga investeringar
Procent av BNP**

	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Belgien	2,4	2,6	2,7	2,8	3,0	2,9
Bulgarien	2,3	3,1	3,4	4,5	4,2	4,2
Tjeckien	3,3	4,1	4,4	4,9	5,2	5,3
Danmark	3,4	3,4	3,2	3,6	3,7	3,7
Tyskland	2,2	2,4	2,5	2,7	2,8	2,8
Estland	5,7	5,3	5,0	5,7	6,3	6,2
Irland	1,8	2,1	2,4	2,7	2,9	3,0
Grekland	4,5	3,2	2,5	3,0	4,9	5,8
Spanien	2,0	2,2	2,1	2,5	2,5	2,4
Frankrike	3,3	3,4	3,7	3,8	3,9	3,9
Kroatien	2,8	3,5	4,3	5,6	6,3	7,4
Italien	2,2	2,1	2,3	2,7	2,9	3,2
Cypern	2,7	4,9	2,6	2,9	3,5	3,5
Lettland	4,6	5,6	5,0	5,7	6,2	6,1
Litauen	3,2	3,2	3,1	4,1	3,9	3,9
Luxemburg	4,1	3,9	4,0	5,0	4,3	4,2
Ungern	4,5	5,8	6,2	6,4	6,4	6,6
Malta	2,4	3,3	3,9	4,5	5,6	5,3
Nederländerna	3,4	3,4	3,4	3,4	3,9	3,7
Österrike	3,1	3,1	3,1	3,4	3,6	3,5
Polen	3,8	4,7	4,3	4,4	4,7	4,9
Portugal	1,8	1,8	1,9	2,2	2,5	3,2
Slovenien	3,1	3,7	3,8	4,2	5,8	5,8
Slovakien	3,4	3,7	3,6	3,5	3,8	3,7
Finland	4,1	4,3	4,4	4,6	4,6	4,3
Sverige	4,6	4,9	4,9	5,1	5,0	5,0

Källa: Kommissionens vårprognos 2021

¹⁸

Mer information finns i den ekonomiska vårprognosen 2021:
https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/economy-finance/ip149_en.pdf

4.2.1 BELGIEN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 6,3 % 2020 förväntas ekonomin växa med 4,5 % 2021 och med 3,7 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 9,4 % av BNP 2020 till 7,6 % av BNP 2021, och därefter till 4,9 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 2,8 % av BNP 2020 till 3 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 7,5 % respektive 6 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är mestadels tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 99,8 % av BNP i slutet av 2018, på 98,1 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 114,1 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter öka från 115,3 % av BNP i slutet av 2021 till 115,5 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen bekräftar höga risker på medellång sikt. Enligt den tioåriga grundprognosen kommer den offentliga skuldkvoten stabiliseras och börja minska under periodens senare hälft, men fortfarande vara hög. Skuldutvecklingen är känslig för makroekonomiska chocker. Om hänsyn tas till ett stort antal möjliga tillfälliga chocker för makroekonomiska variabler (genom stokastiska prognoser) är det sannolikt att skuldkvoten kan bli högre 2025 än 2020. Vad gäller andra faktorer av betydelse för en samlad bedömning av skuldållbarheten bidrar de senaste årens allt längre löptider, relativt stabila finansieringskällor (med en diversifierad och stor investerarbas) och historiskt låga lånekostnader, bland annat tack vare Eurosystemets interventioner, till att minska riskerna. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten. Bruttofinansieringsbehoven förväntas dessutom minska. Riskhöjande faktorer har att göra med de ansvarsförbindelser som härrör från den privata sektorn och gäller bland annat det eventuella ianspråktagandet av de statliga garantier som erbjöds företag och egenföretagare under covid-19-krisen, även om denna risk för närvarande är begränsad eftersom utnyttjandet hittills varit relativt lågt.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: Den 30 april 2021 förde Belgien fram ytterligare faktorer av betydelse, nämligen att landet mellan den 21 december 2018 och den 1 oktober 2020 hade flera övergångsregeringar på federal nivå, samt att den tillträdande regeringen utlovat viktiga strukturreformer i syfte att stärka de offentliga utgifternas sammansättning och de offentliga finansernas hållbarhet. De reformer som nämns i skrivelsen avser pensions- och skattesystemen, genomförande av utgiftsöversyner och en ökning av de offentliga investeringarna.

4.2.2 BULGARIEN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 4,2 % 2020 förväntas ekonomin växa med 3,5 % 2021 och med 4,7 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av

investeringar och privat konsumtion. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 3,4 % av BNP 2020 till 3,2 % av BNP 2021, och därefter till 1,9 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas minska från 4,5 % av BNP 2020 till 4,2 % 2021, vilket är mer än det offentliga underskottet 2020 och 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 5,6 % respektive 5,1 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 22,3 % av BNP i slutet av 2018, på 20,2 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 25 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 24,5 % av BNP i slutet av 2021 till 24 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Bulgarien förde fram den 29 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.3 TJECKIEN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 5,6 % 2020 förväntas ekonomin växa med 3,4 % 2021 och med 4,4 % 2022. Tillväxten under 2021 drivs i huvudsak av investeringar och nettoexport. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 6,2 % av BNP 2020 till 8,5 % av BNP 2021, och därefter minska till 5,4 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 4,9 % av BNP 2020 till 5,2 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 6,4 % respektive 8,7 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 2 % av BNP.

Skuldållning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 32,1 % av BNP i slutet av 2018, på 30,3 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 38,1 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter öka från 44,3 % av BNP i slutet av 2021 till 47,1 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på medelhöga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt

med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldhållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: Den 30 april 2021 förde Tjeckien fram ytterligare faktorer av betydelse. Myndigheterna anser att Tjeckiens offentliga finanser före pandemin, däribland finansiella buffertar och låg offentlig skuld, utgör förmildrande faktorer av betydelse. Enligt ändringarna i lagen om budgetansvar kommer en konsolidering av de offentliga finanserna att påbörjas 2022 och innebära en budgetansträngning på minst 0,5 procentenheter per år.

4.2.4 DANMARK

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 2,7 % 2020 förväntas ekonomin växa med 2,9 % 2021 och med 3,5 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2021.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 1,1 % av BNP 2020 till 2,1 % av BNP 2021, och därefter minska till 1,4 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 3,6 % av BNP 2020 till 3,7 % 2021, vilket är mer än det offentliga underskottet 2020 och 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 5,2 % respektive 5,8 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 34 % av BNP i slutet av 2018, på 33,3 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 42,2 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 40,2 % av BNP i slutet av 2021 till 38,8 % av BNP i slutet av 2022. Skuldhållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldhållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Danmark förde fram den 12 maj 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.5 TYSKLAND

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 4,9 % 2020 förväntas ekonomin växa med 3,4 % 2021 och med 4,1 % 2022. Tillväxten under 2021 drivs i huvudsak av nettoexport och investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 4,2 % av BNP 2020 till 7,5 % av BNP 2021, och därefter minska till 2,5 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 2,7 % av

BNP 2020 till 2,8 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 5,9 % respektive 9,2 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Tyskland har obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Överskottet i bytesbalansen ligger kvar på höga nivåer till följd av en dämpad investeringstakt i förhållande till sparandet och är av gränsöverskridande betydelse. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 61,8 % av BNP i slutet av 2018, på 59,7 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 69,8 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 73,1 % av BNP i slutet av 2021 till 72,2 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: Den 3 maj 2021 förde Tyskland fram ytterligare faktorer av betydelse, nämligen att budgetplanen bygger på antagandet om ett fullständigt genomförande av alla stödåtgärder.

4.2.6 ESTLAND

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 2,9 % 2020 förväntas ekonomin växa med 2,8 % 2021 och med 5 % 2022. Tillväxten under 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och nettoexport. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 4,9 % av BNP 2020 till 5,6 % av BNP 2021, och därefter minska till 3,3 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 5,7 % av BNP 2020 till 6,3 % 2021, vilket är mer än det offentliga underskottet 2020 och 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 5 % respektive 5,6 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 8,2 % av BNP i slutet av 2018, på 8,4 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 18,2 % av BNP i slutet av 2020. Den

förväntas därefter öka från 21,3 % av BNP i slutet av 2021 till 24 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Estland förde fram den 29 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.7 IRLAND

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Irland är den enda medlemsstat där ekonomin inte krympte under 2020 och där BNP bara sjönk till en tillväxttakt på 3,4 %. Ekonomin förväntas växa ytterligare med 4,6 % 2021 och med 5 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av investeringar och privat konsumtion. Den årliga ”modifierade inhemska efterfrågan”¹⁹, som är ett mått som ger en bättre bild av den underliggande inhemska ekonomin, visar dock på en nedgång med 5,4 % under 2020. Enligt detta mått kommer ekonomin växa med 4,3 % 2021 respektive 7 % 2022 och den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till samma nivå som 2019 under 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas ligga stabilt på 5 % av BNP 2021, och därefter minska till 2,9 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 2,7 % av BNP 2020 till 2,9 % 2021. Det nationella offentligfinansiella stödet under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas till 5,7 % av BNP båda dessa år, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt verkan av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är mestadels tillfälliga eller kompenseras genom uppväggande åtgärder.

Irland har obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Sårbarheter föreligger som har att göra med den höga privata och offentliga skuldsättningen samtidigt som nettoutlandsskulderna kvarstår. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 63 % av BNP i slutet av 2018, på 57,4 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 59,5 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 61,4 % av BNP i slutet av 2021 till 59,7 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

¹⁹ Den modifierade inhemska efterfrågan är ett mått på inhemsk aktivitet som utesluter globaliseringseffekter såsom handel med immateriella rättigheter och leasingföretags handel med flygplan och är en viktig indikator på underliggande efterfrågan.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Irland förde fram den 30 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.8 GREKLAND

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 8,2 % 2020 förväntas ekonomin växa med 4,1 % 2021 och med 6 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 9,7 % av BNP 2020 till 10 % av BNP 2021, och därefter minska till 3,2 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 3 % av BNP 2020 till 4,9 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 11,3 % respektive 11,7 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021, samt aviserat för 2022, är tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Grekland har alltför stora obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Sårbarheter föreligger som har att göra med den höga offentliga skuldsättningen, ofullständig extern ombalansering och en hög andel nödlidande lån mot en bakgrund av hög arbetslöshet och låg potentiell tillväxt. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 186,2 % av BNP i slutet av 2018, på 180,5 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 205,6 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 208,8 % av BNP i slutet av 2021 till 201,5 % av BNP i slutet av 2022. Grekland står under förstärkt övervakning²⁰. Skuldållbarhetsanalysen bekräftar höga risker på medellång sikt. Enligt den tioåriga grundprognosen kommer den offentliga skuldkvoten minska under perioden, men fortfarande vara hög. Skuldutvecklingen är särskilt känslig för makroekonomiska chocker på medellång sikt. Om hänsyn tas till ett stort antal möjliga tillfälliga chocker för makroekonomiska variabler (genom stokastiska prognoser) är det sannolikt att skuldkvoten kan bli högre 2025 än 2020. Den skuldållbarhetsanalys som presenteras i den tionde rapporten om den förstärkta övervakningen visar dessutom på ökade hållbarhetsrisker i alternativa scenarier²¹. Vad gäller andra faktorer av betydelse för en samlad bedömning av skuldållbarheten mildras skuldsårbarheterna av den offentliga skuldens sammansättning och löptid, samtidigt som ytterligare risker kan uppstå som härrör från ansvarsförbindelser. En stor del av skulden finansieras till låga räntor med långa löptider, vilket i kombination med de stora grekiska kontantreserverna effektivt mildrar effekterna av kortsiktiga fluktuationer i

²⁰ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/271 av den 17 februari 2021 om förlängning av förstärkt övervakning för Grekland (EUT L 61, 22.2.2021, s. 3).

²¹ Kommissionens meddelande – uppdatering av den förstärkta övervakningen över Grekland – Bryssel, 2.6.2021, COM(2021) 528.

finansieringskostnaderna. Den skuldållbarhetsanalys som presenteras i den tionde rapporten om den förstärkta övervakningen omfattar inte den långsiktiga effekten på tillväxten av de reformer och investeringar som ingår i återhämtnings- och resiliensplanen och som kan minska hållbarhetsriskerna ytterligare. Det finns dock risker som härrör från osäkerhet i samband med ansvarsförbindelser i förhållande till den privata sektorn, däribland statliga garantier som erbjudits företag och egenföretagare under pandemin eller inom ramen för Herkulesprogrammet.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Grekland förde fram den 29 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.9 SPANIEN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 10,8 % 2020 förväntas ekonomin växa med 5,9 % 2021 och med 6,8 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 11 % av BNP 2020 till 7,6 % av BNP 2021, och därefter till 5,2 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas förbli stabila på 2,5 % av BNP 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 8,1 % respektive 4,8 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är mestadels tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Spanien har obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Sårbarheter föreligger som har att göra med den fortsatt höga offentliga och privata skuldsättningen externt och internt mot en bakgrund av hög arbetslöshet och är av gränsöverskridande betydelse. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 97,4 % av BNP i slutet av 2018, på 95,5 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 120 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 119,6 % av BNP i slutet av 2021 till 116,9 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen bekräftar höga risker på medellång sikt. Enligt den tioåriga grundprognosen kommer den offentliga skuldkvoten stabiliseras och minska något under periodens senare hälft, men fortfarande vara hög. Skuldutvecklingen är känslig för makroekonomiska chocker. Om hänsyn tas till ett stort antal möjliga tillfälliga chocker för makroekonomiska variabler (genom stokastiska prognoser) är det sannolikt att skuldkvoten kan bli högre 2025 än 2020. Vad gäller andra faktorer av betydelse för en samlad bedömning av skuldållbarheten bidrar de senaste årens allt längre löptider, relativt stabila finansieringskällor (med en diversifierad och stor investerarbass) och historiskt låga lånekostnader, bland annat tack vare Eurosystemets interventioner, till att minska riskerna. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten. Bruttofinansieringsbehoven förväntas dessutom minska. Riskhöjande faktorer har att göra med de ansvarsförbindelser som härrör från den

privata sektorn och gäller bland annat det eventuella ianspråktagandet av de statliga garantier som erbjudits företag och egenföretagare under covid-19-krisen.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: Den 30 april 2021 förde Spanien fram ytterligare faktorer av betydelse, nämligen att i) kapitalförvaltningsbolaget SAREB, från och med det statistiska året 2020, klassificeras som tillhörande offentlig förvaltning och därmed öka underskottskvoten med omkring 1 procentenhet och skuldkvoten med 3 procentenheter 2020, och ii) Spanien även har vidtagit inkomståtgärder genom att framför allt införa nya skatter på finansiella transaktioner, vissa digitala tjänster och engångsartiklar av plast, vilka förväntas stärka de offentliga finanserna på medellång sikt.

4.2.10 FRANKRIKE

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 8,1 % 2020 förväntas ekonomin växa med 5,7 % 2021 och med 4,2 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av investeringar och privat konsumtion. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 9,2 % av BNP 2020 till 8,5 % av BNP 2021, och därefter till 4,7 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 3,8 % av BNP 2020 till 3,9 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 6,2 % respektive 5,7 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 samt aviserat för 2022 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Frankrike har obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Sårbarheter föreligger som har att göra med den höga offentliga skuldsättningen, svaga konkurrenskraften och låga produktivitetstillväxten, vilka är av gränsöverskridande betydelse. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 98 % av BNP i slutet av 2018, på 97,6 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 115,7 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 117,4 % av BNP i slutet av 2021 till 116,4 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen bekräftar höga risker på medellång sikt. Enligt den tioåriga grundprognosen kommer den offentliga skuldkvoten stabiliseras och minska något under periodens senare hälft, men fortfarande vara hög. Skuldutvecklingen är känslig för makroekonomiska chocker. Om hänsyn tas till ett stort antal möjliga tillfälliga chocker för makroekonomiska variabler (genom stokastiska prognoser) är det sannolikt att skuldkvoten kan bli högre 2025 än 2020. Vad gäller andra faktorer av betydelse för en samlad bedömning av skuldållbarheten bidrar de senaste årens allt längre löptider, relativt stabila finansieringskällor (med en diversifierad och stor investerarbas) och historiskt låga lånekostnader, bland annat tack vare Eurosystemets interventioner, till att minska riskerna. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig

positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten. Bruttofinansieringsbehoven förväntas dessutom minska. Riskhöjande faktorer har att göra med de ansvarsförbindelser som härrör från den privata sektorn och gäller bland annat det eventuella ianspråktagandet av de statliga garantier som erbjudits företag och egenföretagare under covid-19-krisen.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: Den 30 april 2021 förde Frankrike fram ytterligare faktorer av betydelse, nämligen att ökningen i offentliga utgifter på senare år har begränsats till i reala termer en genomsnittlig ökning på uppskattningsvis 0,7 % mellan 2017 och 2019.

4.2.11 KROATIEN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 8 % 2020 förväntas ekonomin växa med 5 % 2021 och med 6,1 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 7,4 % av BNP 2020 till 4,6 % av BNP 2021, och därefter till 3,2 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 5,6 % av BNP 2020 till 6,3 % 2021. Den senare siffran överstiger det offentliga underskottet 2021. Nationellt offentligfinansierat stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 8,1 % respektive 5,3 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är mestadels tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Kroatien har obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Sårbarheter föreligger som har att göra med den offentliga, privata och externa skuldsättningen mot en bakgrund av låg potentiell tillväxt. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 74,3 % av BNP i slutet av 2018, på 72,8 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 88,7 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 85,6 % av BNP i slutet av 2021 till 82,9 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på medelhöga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Kroatien förde fram den 30 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.12 ITALIEN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 8,9 % 2020 förväntas ekonomin växa med 4,2 % 2021 och med 4,4 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av

privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas inte återgå till samma nivå som före krisen under 2022. Fortfarande förväntas 2022 års BNP vara 0,9 % lägre än 2019.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 9,5 % av BNP 2020 till 11,7 % av BNP 2021, och därefter minska till 5,8 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 2,7 % av BNP 2020 till 2,9 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 8 % respektive 10,2 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Italien har alltför stora obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Sårbarheter föreligger som har att göra med den höga offentliga skuldsättningen och en långvarigt svag produktivitetsutveckling, vilka är av gränsöverskridande betydelse mot en bakgrund av svagheter på arbetsmarknaden och inom banksektorn. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 134,4 % av BNP i slutet av 2018, på 134,6 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 155,8 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 159,8 % av BNP i slutet av 2021 till 156,6 % av BNP i slutet av 2022. Skuld hållbarhetsanalysen bekräftar höga risker på medellång sikt. Enligt den tioåriga grundprognosen kommer den offentliga skuldkvoten stabiliseras under de närmaste fem åren och minska under periodens senare hälft, men fortfarande vara hög. Skuldutvecklingen är känslig för makroekonomiska chocker. Om hänsyn tas till ett stort antal möjliga tillfälliga chocker för makroekonomiska variabler (genom stokastiska prognoser) är det sannolikt att skuldkvoten kan bli högre 2025 än 2020. Vad gäller andra faktorer av betydelse för en samlad bedömning av skuld hållbarheten bidrar de senaste årens allt längre löptider, relativt stabila finansieringskällor (med en diversifierad och stor investerarbas) och historiskt låga lånekostnader, bland annat tack vare Eurosystemets interventioner, till att minska riskerna. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuld hållbarheten. Bruttofinansieringsbehoven förväntas dessutom minska. Riskhöjande faktorer har att göra med de ansvarsförbindelser som härrör från den privata sektorn och gäller bland annat det eventuella inlämnandet av de statliga garantier som erbjudits företagen och egenföretagare under covid-19-krisen.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: Den 30 april 2021 förde Italien fram ytterligare faktorer av betydelse, nämligen de betydande tillgångar som innehålls av offentlig förvaltning och deras roll för den totala kreditvärdigheten, den jämförelsevis låga stocken av ansvarsförbindelser även efter den ökning som orsakats av covid-19-krisen, samt att den

skuldstock som innehas av marknaden kan förväntas bli betydligt lägre än den totala skuldnivån de närmaste åren.

4.2.13 CYPERN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 5,1 % 2020 förväntas ekonomin växa med 3,1 % 2021 och med 3,8 % 2022. Tillväxten under 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och nettoexport. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 5,7 % av BNP 2020 till 5,1 % av BNP 2021, och därefter till 2 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 2,9 % av BNP 2020 till 3,5 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 7,6 % respektive 6,8 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är mestadels tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Cypern har alltför stora obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Sårbarheter föreligger som har att göra med den höga externa, offentliga och privata skuldsättningen och den fortsatt stora andelen nödlidande lån, samtidigt som underskottet i bytesbalansen är betydande. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 99,2 % av BNP i slutet av 2018, på 94 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 118,2 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 112,2 % av BNP i slutet av 2021 till 106,6 % av BNP i slutet av 2022. Skuld hållbarhetsanalysen pekar sammantaget på medelhöga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuld hållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Cypern förde fram den 29 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.14 LETTLAND

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 3,6 % 2020 förväntas ekonomin växa med 3,5 % 2021 och med 6 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 4,5 % av BNP 2020 till 7,3 % av BNP 2021, och därefter minska till 2 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 5,7 % av BNP 2020 till 6,2 % 2021, där den förstnämnda siffran överstiger det offentliga underskottet 2020. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i

primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 4 % respektive 6,8 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 37,1 % av BNP i slutet av 2018, på 37 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 43,5 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 47,3 % av BNP i slutet av 2021 till 46,4 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Lettland förde fram den 30 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.15 LITAUEN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 0,9 % 2020 förväntas ekonomin växa med 2,9 % 2021 och med 3,9 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2021.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 7,4 % av BNP 2020 till 8,2 % av BNP 2021, och därefter minska till 6 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas minska från 4,1 % av BNP 2020 till 3,9 % 2021. Nationellt offentligfinansierat stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 8 % respektive 9 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Skuldållning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 33,7 % av BNP i slutet av 2018, på 35,9 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 47,3 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter öka från 51,9 % av BNP i slutet av 2021 till 54,1 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på medelhöga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Litauen förde fram den 30 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.16 LUXEMBURG

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 1,3 % 2020 förväntas ekonomin växa med 4,5 % 2021 och med 3,3 % 2022. Tillväxten under 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och nettoexport. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2021.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 4,1 % av BNP 2020 till 0,3 % av BNP 2021, och därefter till 0,1 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas minska från 5 % av BNP 2020 till 4,3 % 2021, vilket är mer än det offentliga underskottet 2020 och 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 6,5 % respektive 2,7 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är mestadels tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 21 % av BNP i slutet av 2018, på 22 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 24,9 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 27 % av BNP i slutet av 2021 till 26,8 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Luxemburg förde fram den 30 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.17 UNGERN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 5 % 2020 förväntas ekonomin växa med 5 % 2021 och med 5,5 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av investeringar och privat konsumtion. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 8,1 % av BNP 2020 till 6,8 % av BNP 2021, och därefter till 4,5 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas förbli stabila på 6,4 % av BNP 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 5,9 % respektive 4,5 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 2 % av BNP.

Skuldållning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 69,1 % av BNP i slutet av 2018, på 65,5 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 80,4 % av BNP i slutet av 2020. Den

förväntas därefter minska från 78,6 % av BNP i slutet av 2021 till 77,1 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på medelhöga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Ungern förde fram den 30 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.18 MALTA

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 7 % 2020 förväntas ekonomin växa med 4,6 % 2021 och med 6,1 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 10,1 % av BNP 2020 till 11,8 % av BNP 2021, och därefter minska till 5,5 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 4,5 % av BNP 2020 till 5,6 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 10,6 % respektive 12,1 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är mestadels tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Skuldållning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 44,8 % av BNP i slutet av 2018, på 42 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 54,3 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter öka från 64,7 % av BNP i slutet av 2021 till 65,5 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på medelhöga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Malta förde fram den 10 maj 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.19 NEDERLÄNDERNA

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 3,7 % 2020 förväntas ekonomin växa med 2,3 % 2021 och med 3,6 % 2022. Tillväxten under 2021 drivs i huvudsak av offentlig konsumtion och nettoexport. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 4,3 % av BNP 2020 till 5 % av BNP 2021, och därefter minska till 1,8 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 3,4 % av BNP 2020 till 3,9 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till

6,1 % respektive 6,9 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Nederländerna har obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Den privata skuldsättningen och överskottet i bytesbalansen är fortfarande höga och har gränsöverskridande betydelse. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 52,4 % av BNP i slutet av 2018, på 48,7 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 54,5 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 58 % av BNP i slutet av 2021 till 56,8 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Nederländerna förde fram den 4 maj 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.20 ÖSTERRIKE

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 6,6 % 2020 förväntas ekonomin växa med 3,4 % 2021 och med 4,3 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 8,9 % av BNP 2020 till 7,6 % av BNP 2021, och därefter till 3 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 3,4 % av BNP 2020 till 3,6 % 2021. Nationellt offentligfinansierat stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 9,6 % respektive 8,4 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 74 % av BNP i slutet av 2018, på 70,5 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 83,9 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 87,2 % av BNP i slutet av 2021 till 85 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på medelhöga risker på medellång sikt.

Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Österrike förde fram den 28 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.21 POLEN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 2,7 % 2020 förväntas ekonomin växa med 4 % 2021 och med 5,4 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2021.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 7 % av BNP 2020 till 4,3 % av BNP 2021, och därefter till 2,3 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 4,4 % av BNP 2020 till 4,7 % 2021. Den senare siffran överstiger det offentliga underskottet 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 6,4 % respektive 3,7 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är tillfälliga eller kompenseras genom uppväggande åtgärder.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 48,8 % av BNP i slutet av 2018, på 45,6 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 57,5 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 57,1 % av BNP i slutet av 2021 till 55,1 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: Den 30 april 2021 förde Polen fram ytterligare faktorer av betydelse, nämligen att den ökade skuldkvoten inte enbart berodde på underskottet, utan även på den polska utvecklingsfondens utgivning av obligationer inom ramen för de politiska insatserna.

4.2.22 PORTUGAL

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 7,6 % 2020 förväntas ekonomin växa med 3,9 % 2021 och med 5,1 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 5,7 % av BNP 2020 till 4,7 % av BNP 2021, och därefter till 3,4 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 2,2 % av BNP 2020 till 2,5 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom

förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 6 % respektive 5,1 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Portugal har obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Sårbarheter föreligger som har att göra med höga nettoutlandsskulder, en hög privat och offentlig skuldsättning samt en fortsatt stor andel nödlidande lån mot en bakgrund av låg produktivitetstillväxt. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 121,5 % av BNP i slutet av 2018, på 116,8 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 133,6 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 127,2 % av BNP i slutet av 2021 till 122,3 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen bekräftar höga risker på medellång sikt. Enligt den tioåriga grundprognosen kommer den offentliga skuldkvoten minska under prognosperioden, men vara fortsatt hög. Skuldutvecklingen är känslig för makroekonomiska chocker. Om hänsyn tas till ett stort antal möjliga tillfälliga chocker för makroekonomiska variabler (genom stokastiska prognoser) är det sannolikt att skuldkvoten kan bli högre 2025 än 2020. Vad gäller andra faktorer av betydelse för en samlad bedömning av skuldållbarheten bidrar de senaste årens allt längre löptider, relativt stabila finansieringskällor (med en diversifierad och stor investerarbass), den gradvisa utjämningen av inlösenprofilen för statsobligationer och historiskt låga lånekostnader, bland annat tack vare Eurosystemets interventioner, till att minska riskerna. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten. För statskassan rapporterades dessutom en ackumulering av sedlar, mynt och inlåning på 4,7 % av BNP under 2020, medan bruttofinansieringsbehoven förväntas minska. Riskhöjande faktorer har att göra med de ansvarsförbindelser som härrör från vissa offentliga företag och den privata sektorn och gäller bland annat det eventuella ianspråktagandet av de statliga garantier som erbjöds företag och egenföretagare under covid-19-krisen.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: Den 30 april 2021 förde Portugal fram ytterligare faktorer av betydelse. I sin skrivelse betonade de portugisiska myndigheterna den positiva utvecklingen av Portugals budgetmässiga läge under åren före utbrottet av covid-19-pandemin, då det fanns ett överskott i de offentliga finanserna 2019 samtidigt som skuldkvoten stadigt sjönk under perioden 2016–2019. De portugisiska myndigheterna hänvisade bland annat även till att effekterna av krisen varit asymmetriska och beroende av landsspecifika särdrag. För Portugal handlar detta framför allt om landets stora hotell- och restaurangsektor, som drabbades hårt av störningarna i den utländska turismen.

4.2.23 SLOVENIEN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 5,5 % 2020 förväntas ekonomin växa med 4,9 % 2021 och med 5,1 % 2022. Tillväxten 2021 drivs i huvudsak av

privat konsumtion och privata investeringar. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 8,4 % av BNP 2020 till 8,5 % av BNP 2021, och därefter minska till 4,7 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 4,2 % av BNP 2020 till 5,8 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 9 % respektive 9,1 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är mestadels tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 70,3 % av BNP i slutet av 2018, på 65,6 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 80,8 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 79 % av BNP i slutet av 2021 till 76,7 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på medelhöga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Slovenien förde fram den 30 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.24 SLOVAKIEN

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 4,8 % 2020 förväntas ekonomin växa med 4,8 % 2021 och med 5,2 % 2022. Tillväxten under 2021 drivs i huvudsak av investeringar och nettoexport. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 6,2 % av BNP 2020 till 6,5 % av BNP 2021, och därefter minska till 4,1 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas öka från 3,5 % av BNP 2020 till 3,8 % 2021. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 4,8 % respektive 5,2 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Skuldållning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 49,6 % av BNP i slutet av 2018, på 48,2 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 60,6 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 59,5 % av BNP i slutet av 2021 till 59 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på medelhöga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig

positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: De viktigaste faktorer som Slovakien förde fram den 28 april 2021 har redan behandlats i analysen i föregående avsnitt.

4.2.25 FINLAND

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 2,8 % 2020 förväntas ekonomin växa med 2,7 % 2021 och med 2,8 % 2022. Tillväxten under 2021 drivs i huvudsak av inhemsk efterfrågan, framför allt offentlig och privat konsumtion. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2022.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas minska från 5,4 % av BNP 2020 till 4,6 % av BNP 2021, och därefter till 2,1 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna förväntas ligga stadigt på 4,6 % av BNP 2021, vilket nästan är lika mycket som 2021 års underskott i de offentliga finanserna. Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 4,6 % respektive 4 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. De diskretionära budgetåtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 är tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 59,7 % av BNP i slutet av 2018, på 59,5 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 69,2 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 71 % av BNP i slutet av 2021 till 70,1 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: Den 30 april 2021 förde Finland fram ytterligare faktorer av betydelse, nämligen att landet utlovat beslut om nödvändiga strukturåtgärder för att hantera långsiktiga skuldållbarhetsproblem som bland annat beskrivs i den färdplan för hållbarhet 2030 som nyligen antogs. Regeringen erinrade även om att den kan använda sina starka nettotillgångar för att främja tillväxt och därmed ekonomins långsiktiga hållbarhet.

4.2.26 SVERIGE

Makroekonomiskt läge på medellång sikt: Efter en nedgång på 2,8 % 2020 förväntas ekonomin växa med 4,4 % 2021 och med 3,3 % 2022. Tillväxten under 2021 drivs i huvudsak av inhemsk efterfrågan, framför allt offentlig och privat konsumtion. Den ekonomiska aktiviteten förväntas återgå till 2019 års nivå 2021.

Budgetmässigt läge, inklusive investeringar, på medellång sikt: Det offentliga underskottet förväntas öka från 3,1 % av BNP 2020 till 3,3 % av BNP 2021, och därefter minska till 0,5 % av BNP 2022. De offentliga investeringarna beräknas minska från 5,1 % av BNP 2020 till 5,0 % 2021, vilket är mer än det offentliga underskottet 2020 och 2021.

Nationellt offentligfinansiellt stöd under 2020 och 2021 – mätt genom förändringen i primärsaldot jämfört med förkrisnivån (2019) – beräknas uppgå till 3,8 % respektive 4 % av BNP, inbegripet diskretionära budgetåtgärder samt effekten av automatiska stabilisatorer. De åtgärder som har vidtagits 2020 och 2021 har varit i linje med rådets rekommendation av den 20 juli 2020. En del av de diskretionära åtgärder som regeringen antagit 2020 och 2021 samt aviserat för 2022 förefaller inte vara tillfälliga eller kompenseras genom uppvägande åtgärder. Bortom kommissionens prognoshorisont, år 2023, beräknas den kvarstående effekten av dessa icke tillfälliga åtgärder preliminärt uppgå till omkring 1 % av BNP.

Sverige har obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Sårbarheter föreligger som har att göra med hushållens höga och stigande skuldsättning och fortsatta risker för övervärdering på bostadsmarknaden. Framöver kommer återhämtnings- och resiliensplanen att göra det möjligt att korrigera obalanser och hantera behoven av investeringar och reformer.

Skuldställning på medellång sikt: Den offentliga skulden låg på 38,9 % av BNP i slutet av 2018, på 35 % i slutet av 2019 och ökade därefter till 39,9 % av BNP i slutet av 2020. Den förväntas därefter minska från 40,8 % av BNP i slutet av 2021 till 39,4 % av BNP i slutet av 2022. Skuldållbarhetsanalysen pekar sammantaget på låga risker på medellång sikt. Genomförandet av reformer och investeringar inom ramen för Next Generation EU, särskilt med stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens, förväntas dessutom få en väsentlig positiv och långvarig inverkan på BNP-tillväxten under de närmaste åren, vilket allt annat lika bör bidra till att stärka skuldållbarheten.

Andra faktorer som förts fram av medlemsstaten: Sverige informerade kommissionen den 29 april 2021 om att inga ytterligare faktorer av betydelse skulle föras fram.

5. SLUTSATSER

Den allvarliga konjunkturedgång som var en följd av covid-19-pandemin ledde under 2020 till att de offentliga underskotten och skuldkvoterna ökade kraftigt i alla medlemsstater. I samband med detta har den allmänna undantagsklausulen i stabilitets- och tillväxtpakten aktiverats och medlemsstaterna har uppmuntrats bedriva en stödjande finanspolitik för att hantera pandemin och samtidigt skydda hållbarheten i de offentliga finanserna på medellång sikt.

I 23 av de 26 medlemsstaterna låg det offentliga underskottet 2020 *över* och *inte nära* fördragets referensvärde på 3 % av BNP, nämligen i **Belgien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien och Finland.**

Under samma period låg **Bulgariens** och **Sveriges** offentliga underskott *över* men *nära* 3 % av BNP.

Enligt det danska konvergensprogrammet 2021 förväntas däremot **Danmarks** offentliga underskott uppgå till 3,3 % av BNP 2021, vilket är *över* men *nära* referensvärdet på 3 % av BNP.

I fråga om dessa 26 medlemsstater anses fördragets referensvärde för underskottet ha överskridits *undantagsvis* enligt definitionen i fördraget. Överskridandet av fördragets

referensvärde förväntas dock inte vara *övergående*, utom vad gäller **Bulgarien, Danmark, Tyskland, Irland, Cypern, Lettland, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Polen, Finland** och **Sverige**.

Sammantaget, sedan alla faktorer av betydelse i lämpliga fall har beaktats²², tyder analysen på att **Bulgarien, Danmark** och **Sverige** uppfyller underskottskriteriet enligt fördraget och förordning (EG) nr 1467/97. Underskottskriteriet uppfylls inte av följande 23 medlemsstater: **Belgien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien** och **Finland**²³.

Den offentliga bruttoskulden överskred i slutet av 2020 referensvärdet på 60 % av BNP i **Belgien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Ungern, Österrike, Portugal, Slovenien, Slovakien** och **Finland**. Uppgifter visar att riktmärket för skuldminskning inte uppfylldes 2020 av **Belgien, Grekland, Kroatien, Italien, Cypern, Ungern, Österrike, Portugal** och **Slovenien**. Riktmärket för skuldminskning kan inte beräknas på ett meningsfullt sätt i fråga om **Tyskland, Slovakien** och **Finland**. Eftersom **Slovariens** skuldkvot förväntas hamna under fördragets referensvärde 2021 anses landet dock uppfylla skuldkriteriet. **Spanien** och **Frankrike**, som omfattas av övergångsregeln för skuldkriteriet, gjorde dessutom inte tillräckliga framsteg mot att uppfylla riktmärket för skuldminskning 2020.

På det hela taget, och med beaktande av alla faktorer av betydelse, tyder analysen på att **Slovakien** uppfyller skuldkriteriet enligt fördraget och förordning (EG) nr 1467/97. Skuldkriteriet uppfylls inte av **Belgien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Ungern, Österrike, Portugal, Slovenien** eller **Finland**.

²² I avsnitt 4 anges villkoren för att faktorer av betydelse ska beaktas under de steg som föregår ett beslut om att det föreligger ett alltför stort underskott på grundval av underskottskriteriet. Faktorer av betydelse ska alltid beaktas vid bedömningen av om skuldkriteriet uppfylls.

²³ Rumänien omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott och diskuteras därför inte i denna rapport.